

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1966

N:o 47

Innehåll: N:o 47. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om kommunalbeskattning i landskapet Åland.

N:o 47.

L A N D S K A P S L A G

angående ändring av landskapslagen om kommunalbeskattning i landskapet Åland.

Föredragen för Republikens President den 30 juni 1966.
Utfärdad i Mariehamn den 6 juli 1966.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 7 och 10 §§ landskapslagen den 18 juli 1956 om kommunalbeskattning i landskapet Åland (20/56), 7 § sådan den lyder i landskapslagen den 4 juli 1962 (31/62) och 10 § sådan den lyder i landskapslagen den 15 april 1966 (9/66), såsom följer:

7 §.

Såsom skattbar inkomst anses icke:

1) vad som förvärvats genom giftorätt, fördel av oskiftat bo eller gåva, arv eller testamente till make eller arvinge i rätt upp- eller nedstigande led;

2) från fastighet utgående sytning;

3) folkpension och pension, som änka eller fader- eller moderlös erhåller av staten eller kommun eller av pensionsanstalt eller änke- och pupillkassa, vilken erhåller understöd av allmänna medel eller som grundats för personer i tjänst hos staten, landskapet, kommun, kommunalförbund eller religiöst samfund, eller av staten, landskapet eller kommunen beviljade sociala understöd eller bidrag; ej heller enligt sjukförsäkringslagen (FFS 364/63) åt försäkrad eller hans rättsinnehavare erlagd ersättning eller dag- eller moderskapspenning;

4) för stödande av lantbruksproduktionen beviljade stats- eller landskapsunderstöd;

5) skadeersättning, däri inbegripet dag-

penning, livränta och pension och till dem anslutna tillägg, som med stöd av trafikförsäkringslagen eller olika lagar om olycksfallsförsäkring och enligt i lag föreskrivna grunder erlagts till den, som drabbats av olycksfall, eller anhörig till denne: så ock motsvarande skadeersättning och understöd på grund av sjukförsäkring;

6) på grund av liv- eller kapitalförsäkring utfallet kapital;

7) stipendium eller annat bidrag, som erhållits för studier eller forskningsarbete, däri inberäknat statsstipendier, som givits enligt lagen den 3 oktober 1947 om Finlands Akademi och om statsstipendier för främjande av den högsta andliga odlingen (FFS 732/47) samt stipendier för vetenskapligt arbete åt vetenskapsidkare, som verkar vid vetenskaplig forskningsanstalt;

8) belöning, som utdelats såsom erkänsla för vetenskaplig eller konstnärlig verksamhet, eller av staten given likartad pension eller pension för annan förtjänstfull verksamhet;

9) sammanträdesarvoden för kommuns fullmäktige, styrelse, nämnder eller kommittéer;

10) avgift, som av sammanslutning, vilken med stöd av stadgad koncession driver elektricitets- eller telefoninrättningsrörelse eller äger vatten- eller avloppsledningsrörelse,

uppbäres för anslutning till rörelsens ledningsnät, likväl högst till ett sådant belopp, att det sammanlagda beloppet av under varje särskilt år influtna anslutningsavgifter och det kapital delägarna eller medlemmarna i sammanslutningen nedlagt i rörelsen sammanräknade icke överskrida anskaffningsvärdet av de anläggningstillgångar, som vid skatteårets utgång äro i bruk i rörelsen;

11) vad som av staten, landskapet eller annat offentligt samfund anvisats till bestridande av med tillfälligt uppdrag förenade särskilda kostnader; ej heller

12) den del av varas exportpris, vilken erlagts som exportavgift enligt lagen den 15 september 1957 om exportavgift (FFS 310/57).

10 §.

Skattskyldig är berättigad att från sin inkomst avdraga:

1) för jord, förutom staten eller landskapet tillhörig, erlagda legoavgifter;

2) ränta å gäld;

3) såsom underhållskostnad för fastighet, som icke är lantbruksfastighet, i ett för allt högst femton procent av den beräknade avkastningen från fastigheten;

4) förlust av skattskyldigs näringsverksamhet, som icke är att hänföra till kapitalförlust;

5) obligatoriska försäkringsavgifter, såsom folkpensions- och sjukförsäkringspremier, samt avgifter, som erlagts till arbetslöshetskassor och skogsvårdsavgifter även som arbetsgivares socialskyddsavgift;

6) avgifter till pensions-, änke- och pupill-samt annan dylik kassa, i vilken det på grund av tjänst eller befattning åligger honom att vara delägare;

7) premier, uppgående till högst 12 procent av förvärvsinkomsten, för sådan pensionsförsäkring, som icke berättigar till andra än nedanstående förmåner:

a) ålderspension åt den skattskyldige själv från tidpunkt, som bestämmes i försäkringsavtalet, till hans död;

b) sjukdagspenning, vars belopp per sjukdag icke är större än en hundraedel av det årliga beloppet av ålderdoms- eller invaliditetspension enligt samma försäkring, åt den skattskyldige själv för högst ett års tid;

c) invaliditetspension, vars årliga belopp, då fråga icke är om försäkring i anslutning

till tjänste- eller arbetsförhållande, icke är större än det årliga beloppet av ålderdomspension enligt samma försäkring, åt den skattskyldige själv för högst den tid han enligt försäkringsavtalet är befunnen oförmögen till arbete;

d) familjepension åt den skattskyldiges anhöriga från den skattskyldiges frånfälle till tidpunkt, som bestämmes i försäkringsavtalet;

e) med anledning av den skattskyldiges död utgående kapitalprestation, motsvarande högst ett års ålderdoms-, invaliditets- eller familjepension; samt

f) då fråga är om försäkring i anslutning till tjänste- eller arbetsförhållande, sådan premieåterbäring, som kan stiga till högst försäkringens enligt försäkringstekniska grunder beräknade återköpsvärde;

8) premier, som den skattskyldige erlagt för liv- eller annan personförsäkring för sig, sin make eller sina barn förutom för annan i denna paragraf nämnd försäkring, dock högst till ett belopp om 90 nymark för varje familjemedlem;

8a) då han före skatteårets utgång fyllt 65 år, 1.000 nymark;

9) läkar- och läkemedelskostnader samt sjukhusavgifter och med dessa jämförliga, av sjukdom föranledda kostnader för den skattskyldige själv och hans familjemedlemmar, dock högst 600 nymark, då fråga är om ogift person, frånskild eller efterlevande make eller om makar, vilka sambeskattas såsom skilda skattskyldiga, samt högst 800 nymark, då fråga är om makar, vilka sambeskattas, varförutom nämnda maximibelopp skola höjas med 100 nymark för varje sådant minderårig barn, som den skattskyldige under skatteåret försörjt. Ovannämnda kostnader må likväl icke avdragas till den del desamma ersättas den skattskyldige på grund av försäkring, arbetsförhållande eller annan orsak;

10) då hans arbets- eller verksamhetsförmåga varaktigt är nedsatt genom att något organ saknas eller fungerar bristfälligt, vid fullständig arbetsoförmåga 2.000 nymark och annars så många procent av nämnda belopp, som hans invaliditet anses motsvara. Då skattbar husbondelön enligt 4 § 7 mom. 1 punkten prövningsvis minskas, bör enligt denna punkt beviljat invaliditetsavdrag beaktas;

11) om den skattskyldige icke är gift och under skatteåret försörjt sitt minderåriga barn, 650 nymark;

12) vad inhemsk försäkringsanstalt enligt lag bör överföra till ersättnings- eller premiereserv;

13) vad sparbank eller andelskassa bör erlægga till sparbankernas eller andelskasornas säkerhetsfond;

14) vad näringsidkare under skatteåret erlagt i gottgörelse på köp och försäljning, återbäring av överskott samt års- och om-sättningsrabatt;

15) vad arbetsgivare från inkomsten av sin rörelse erlagt till av honom grundad pensionsanstalt eller pensionsstiftelse intill det belopp, som enligt försäkringstekniska grunder erfordras till täckande av anstaltens eller stiftelsens av pensionsförbindelserna härflytande pensionsansvarighet; samt

16) såsom följd av förändring i kursen för utländskt mynt uppkommen ökning av ka-

pitalet för gäld, som uppstått genom anskaffning av byggnader, maskiner och inventarier samt andra med dem jämförliga föremål, vilka den skattskyldiga använt i annan förvärvsverksamhet än lantbruk och skogshushållning, ävensom genom förvärv mot vederlag av patent- och annan sådan rättighet, så ock av gruvor, stenbrott, torvmossar och annan sådan egendom samt för sådan gäld med anledning av förändring i pris- eller kostnadsindex eller på annan motsvarande grund utöver ränta utgående gottgörelse, likväl så, att nämnda ökning av gäld och gottgörelse, därest de under skatteåret uppgå till sammanlagt över 500 nymark, avdrages medels årliga avskrivningar, vilka få uppgå till högst femton procent av gäldökningens och gottgörelsens belopp.

Denna landskapslag tillämpas första gången på kommunalbeskattningen för år 1965.

Mariehamn, den 29 mars 1966.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vicetalman.

Elie! Persson
vicetalman.

Nr 47, utgiven från tryckeriet 3 sept. 1966.
Mariehamn 1966. Ålands Tidnings-Tryckeri Ab